

Liběšický

Poutník

roč.25, č.6

8.2. 2026

8.2. Ne 5. neděle v mezidobí

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,

v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

9.2. Po památka sv. Scholastiky, panny
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích, v 10.00 v domově pro seniory v Žatci
od 13.30 aktivity spolku Rytiřů Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech

10.2. Út památka bl. Huga, opata, premonstráta
Den kanonie na Strahově, v 9.30 mše sv. v bazilice na Strahově
Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

11.2. St památka Panny Marie Lurdské (Světový den nemocných)

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích – s díkůvzdáním Panně Marii,

od 15.00 aktivity spolku Rytiřů Neposkvrněné v sokolovně v Měcholupech

12.2. Čt čtvrtek 5. týdne v mezidobí
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích, 19.30 – on-line seminář o manželství (viz dole)

13.2. Pá pátek 5. týdne v mezidobí

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše svatá v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,

v 17.30 zpívaná adorace se zpěvy z Medžugorje

odpoledne Poutníkův klub pro děti – bruslení s Poutnickovým klubem

14.2. So památka sv. Valentýna, biskupa a mučedníka
Mše sv. v 9.00 v Liběšicích

15.2. Ne 6. neděle v mezidobí

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích – s udílením svátosti nemocných,

v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

➤ 11. únor je výročí zjevení Panny Marie v Lurdech ve Francii a také Světový den nemocných. O příští neděli bude možné přijmout společně při mši svaté svátost pomazání nemocných. Je vhodné se připravit také přijetím svátosti smíření.

➤ Tradiční dětský karneval se koná v neděli 23. února od 14.00 na sále Obecního domu v Liběšicích. Srdečně zve Obec Liběšice.

➤ Před svátkem svatého Valentýna se koná každoroční Národní týden manželství, který přináší celou řadu podnětů. Více se dozvíte na www.tydenmanzelstvi.cz. Jeden ze zajímavých tipů je on-line webinar Tajemství spokojeného manželství, který pořádá tento čtvrtek 12.2. od 19.30 CENAP – více na www.cenap.cz.

www.libesice.com (dary pro farnost: 20 00 76 35 33 / 2010, variabilní symbol 999)

Poutníčkova

příloha

roč.25, č.6

Příběh o jednom uzdravení a doteku milosti Boží

Úvod: Pohled za horizont. Většinu života vnímáme vesmír jako fascinující, ale odtaziť prostor plný fyzikálních zákonů, entropie a chladné prázdnoty. Jako lidé moderní doby jsme zvyklí věřit tomu, co lze změřit, zvážit a podrobit analýze. Pak ale přijde okamžik, kdy se náš osobní vesmír – naše tělo a vědomí – střetne s mezní situací, která nás donutí položit si otázku: Je toto všechno jen náhoda, nebo je za tím vším „Něco“, co nás přesahuje? Moje cesta k odpovědi nevedla skrze vědecké sály, ale skrze diagnózu leukémie, nálezy zapomenuté sochy a tichý hlas uvnitř mého vědomí.

Bod nula: Diagnóza a vnitřní hlas Vše začalo v polospánku. V tom křehkém stavu mezi bděním a sněním se ozval hlas. Nebyl to plod fantazie, ale jasné, naléhavé sdělení, které mi oznámilo nemoc. Krátce nato následovala lékařská diagnóza: leukémie. V ten moment se můj „hardware“ – moje biologické tělo – stalo bojištěm. Zde se poprvé protlnula věda s duchovním světem. Církev učí, že Bůh k nám promlouvá skrze Ducha svatého, který působí přímo v našem vědomí. Tento „vnitřní software“ mě varoval včas, abych mohl vyhledat pomoc těch, kterým Bůh svěřil rozum a talent: lékařů. Nikdy jsem nepochyboval o tom, že lékaři mají na mém uzdravení největší zásluhu. Jsou to oni, kdo ovládají špičkovou technologii medicíny. Ale dnes vím, že jejich ruce byly vedeny stejným Zdrojem, který kdysi spustil Velký třesk.

Štědrý večer 2024: Kristus na půdě Uprostřed léčby, v jednom nejkrásnějším dni roku, 24. prosince 2024, došlo k události, která pro mě navždy zůstane symbolem Boží prozřetelnosti. Na půdě staré kapličky jsem našel skrytou sochu Krista, vzniklou někdy okolo roku 1550. Byla zapomenutá, pokrytá nánosem času, opuštěná v prachu. Pohled na tu 140 cm vysokou postavu pro mě byl šokem i útěchou zároveň. Ta socha byla jako já. I moje tělo bylo v tu chvíli „poškozené“ nemocí, i já jsem se cítil křehký a slabý. Nález sochy v den, kdy si křesťané připomínají vstup Boha do našeho světa v lidské podobě (Vtělení), byl jasným vzkazem: „Nejsi v tom sám. Ten, který stvořil vesmír, vstoupil do tvých dějin.“

Synergie: Spolupráce vědy a milosti Moje léčba pokračovala a já jsem cítil neuvěřitelný klid a bezpečí. Zatímco medicína útočila na rakovinné buňky, moje vědomí se plnilo vděčností a pokorou. Přijal jsem nemoc jako zkoušku, která mi má ukázat hodnotu existence. Víru jsem nepochopil jako matematickou jistotu, ale jako „krok do propasti“ s důvěrou, že mě tam Něco zachytí. Dnes jsem v komplexní remisi. Moje tělo je uzdravené a socha Krista se restauruje. Tato paralela je pro mě fascinující. Obojí – můj život i toto umělecké dílo – prochází obnovou. Je to „upgrade“ systému. Socha brzy zaujme své místo v kostele, aby byla vidět, aby svědčila o tom, že krása a život mohou být obnoveny i po staletích zapomnění nebo po těžké nemoci.

Teologický rozměr: Bůh mimo vesmír a v nás Často přemýšlím o tom, kde se Bůh nachází. Pokud Bůh stvořil vesmír, čas, prostor a vše kolem nás, musí stát „mimo“ tento systém. Je jako autor knihy, který není postavou na stránce, a přesto je přítomen v každém slově. Skrze Ježíše Krista tento Autor vstoupil přímo do děje. Prošel smrtí, aby nám ukázal, že smrt není konec, ale jen proměna. Moje duše, moje „já“, není jen výsledkem chemických reakcí v mozku. Je to software napsaný Bohem. Věřím, že tak jako se restaurovaná socha vrátí do kostela v nové kráse, i my jsme určeni pro finální proměnu. Vesmír podle učení církve nespěje k nicotě, ale k „novému nebi a nové zemi“. Moje remise je jen malým předobrazem tohoto velkého vzkříšení.

Závěr: Život jako dar a svědectví Své uzdravení vnímám jako „znovuzrození“ na pozemské pouti. Dostal jsem čas navíc, abych mohl svědčit o tom, že mezi vědou a vírou není zeď. Lékaři jsou hrdinové našeho hmotného světa a Bůh je Zdroj, který jim dal sílu a moudrost. Dnes kráčím s důvěrou, kterou nechávám volně plynout. Už nepotřebuji jistoty, stačí mi naděje. Až bude socha Krista umístěna v kostele, budu v jejích rysech vidět nejen historické dílo, ale i svůj vlastní příběh. Příběh o tom, že Něco tam „za“ nás miluje, hlídá a v pravý čas nás volá k uzdravení – tělesnému i duchovnímu.

Tento krátký příběh, pokud jste ho dočetli až jsem, necht' je Vám všem inspirací a nadějí, že i těžkou nemoc je možné překonat.